

Afvalinzameling en - scheiding

Enkele actualiteiten

Bijlage bij Opinienota Afval

Dd 12 maart

RECYCLEN

Afval scheiden moet, maar heel Nederland doet het anders

Afval bestaat eigenlijk niet, maar is een grondstof voor een nieuw product. Doel is de hoeveelheid afval waar niemand iets mee kan, naar beneden te brengen. Maar hoe?

Tekst **Arien Schreuder** Illustratie **Roland Blokhuisen**

Afval scheiden rekenen we doorgaans niet tot de meest glorieuze evenementen in ons leven. Het moet gebeuren. Toch is het niet van belang ontbloot: je doet het enkele keren per dag en bovendien sta je er regelmatig bij te twijfelen. Hoort een zak chips bij het plastic afval of bij het restafval? Kan een gebruikt theezakje bij het biologische groente-, fruit- en tuinafval? Wat doe je met een beschadigd drinkglas? Een overbodige plastic klerhanger? Een piepschuim schaalje voor vleeswaren? De folie eromheen? (De antwoorden staan rechtsboven dit artikel).

Voor wie het niet wist: er worden wekelijks congressen georganiseerd over hoe we in Nederland het best vuilnis kunnen ophalen. Sinds enige jaren geldt als uitgangspunt: afval opnieuw gebruiken. We willen afval bij voorkeur niet verbranden en al helemaal niet meer op een vuilnisbelt storten. Afval is een grondstof voor een nieuw pro-

eengemaster voor een nieuw product. Afval bestaat eigenlijk niet. Zo groeien we naar een 'circulaire' samenleving. Zodat we 'duurzaam' bezig zijn en Moeder Aarde met een gerust hart kunnen overdragen aan 'nieuwe generaties'. Je herkent het

Doel is de hoeveelheid afval waar niemand iets mee kan terugbrengen van gemiddeld 250 kilo naar 100 kilo en over vijf jaar 30 kilo per Nederlander. Dit heet 'restafval', een beklaagwaardige categorie die valt buiten allerlei interessante afvalstromen waaruit de wereld opnieuw fantastische producten kan vervaardigen: papier, textiel, glas, hout, plastic en metaal.

Veel Nederlanders worden verondersteld in de keuken, op het balkon, in de schuur en ook op kantoor en in de fabriek het afval te sorteren, zodat afvalbedrijven er gretig mee aan de slag kunnen en de Europese recyclingdoelstellingen halen. Maar of scheiden nuttig en noodzakelijk is? Of het efficiënt gebeurt? Daarover verschillen de meningen. Enorm.

Niet alle Nederlanders doen aan afvalscheiding. Vooral in plastic hebben mensen geen zin. Je mag als wethouder van een grote stad in sommige wijken al blij zijn dat de bewoners de troep niet van een glerijfkrat naar beneden kieperen of naast een ondergrondse container plaatsen. Mensen hebben in hun appartementen geen ruimte voor de containers waarin ze hun gesorteerde afval moeten gooien. Ze vinden het te veel moeite om met hun gescheiden zoet naar gemeentelijke containers te lopen.

Bovendien zijn er mensen die de expers het gehate restafval in containers gooien die voor waardevolle herbruikbare materialen zijn bedoeld, zoals de container voor plastic, metaal en drankkartons - doorgaans afgekoert tot PMD. Deze mensen worden verleid door wat je een 'perverse prikkel' kunt noemen: de voorkeur van milieubewuste gemeenten om tarieven te hanteren die stijgen naarmate je vaker de merke restafval aanbiedt. De verleiding is dan groot dit vuilnis te deponeren in andere bakken - lekker goedkoop.

En nog iets: er zijn ook gemeenten met het hart op de groene plaats die wel het gesorteerde afval ophalen, maar niet het restafval. Dat moet je zelf wegbrengen en dat wordt, schrik

niet, 'omgekeerd inzamelen' genoemd. Wat doe je als burger in dat geval? Loop je gerust met je zak restafval over straat, geplaagd door afvalschaamt? Of meng je dit afval stiekem in andere containers?

De afvalbedrijven klagen inmiddels ook. Zij signaleren dat het gescheiden afval steeds minder geschikt is voor recycling. „Wij willen schone afvalstromen, maar we zien in de praktijk dat de vervuiling toeneemt”, stelt een woordvoerder van de vereniging van afvalbedrijven. Zo werd in 2017 méér groente-, fruit- en tuinafval opgehaald, maar er werd minder compost van gemaakt. „Dat betekent dat de vervuiling is toegenomen.”

De meest vervuilde stromen gescheiden afval komen volgens de woordvoerder uit gemeenten waarin de tarieven afhangen van de hoeveelheid aangeboden restafval en gemeenten waar 'omgekeerd inzamelen' is ingevoerd. „De reductie van restafval gaat ten koste van de gescheiden afvalstromen.” De afvalbedrijven willen vooral afval waarmee je eenvoudig nieuwe producten kunt maken, 'hoogwaardige recycling'.

Er zijn mensen die vinden dat je maar beter kunt ophouden met het scheiden van plastic. Zadel de burgers er niet mee op en laat afvalbedrijven het spel er maar uithalen. Dat wordt in het jargon van de afvalwereld aangeduid als 'na-scheiding'. Rotterdam stapte daar vorig jaar op over en dat is een groot succes: er wordt tien tot twaalf keer meer plastic, metaal en drankpakken uit het restafval gehaald dan toen inwoners dat zelf nog behoorden te doen.

Wethouder Bert Wijbenga (VVD) is

„zeer tevreden“ over het eerste half jaar, liet hij onlangs weten. Ook Raymond Gradus, hoogleraar bestuur en economie aan de Vrije Universiteit in Amsterdam, concludeert na eigen onderzoek dat gemeenten die aan naschieding doen, méér herbruikbaar materiaal ophalen dan gemeenten die 'scheiden aan de bron', dat wil zeggen bij de inwoners thuis. Een van de redenen hiervoor is dat gemeenten wordt opgehaald, blijkt bij aankomst bij de sorteerbedrijven ongeschikt als herbruikbaar materiaal, wordt afgekeurd en moet alsnog worden aangeboden aan de verbrandingsoven. Dat is ongewenst, en bovendien duur. „Naschieding is beter voor het milieu en goedkoper voor de burger“, zegt Gradus.

De hoogleraar gaat een stap verder: je kunt beter helemaal stoppen met het scheiden van plastic uit restafval. „Het apart inzamelen van textiel is belangrijk. Dat leidt tot een grote besparing aan water, energie en transport. Maar bij plastic is die besparing beperkt. Het recycleren van kunststof is bovendien relatief duur.

Ook Hugo Bellaart strijdt tegen het 'scheiden aan de bron'. Het VVD-raadslid uit de gemeente Goioise Moeren in Noord-Holland heeft zich vaak gebeten in de kwestie, publiceert er regelmatig over, onder meer in *NRC*, en is verantwoordelijk dat het scheiden van PMD gestimuleerd blijft worden - ja zelfs tot norm bij het ophalen wordt verheven. Bellaart: «Het scheiden van plastic, metaal en drankkartons leek ooit een goede idee, maar het blijkt een drama. Alle inspanningen van burgers en afvalindustrie leveren uiteindelijk een zinnig hergebruik op van niet meer dan 15 tot 20 procent. Ridicuul weinig. «Het inzamelen is ook drie tot vier keer zo duur als het ophalen van

Wat in welke bak?

Vanaf 1 april wordt alles anders als gevolg van het akkoord tussen gemeenten en de verpakkende bedrijven. Alles van plastic, metaal, blik en drankkarton (PMD) kan in de PMD-bak. Of het een verpakking is, doet niet meer ter zake. Op dit moment hoort de le

ge zak chips nog bij het restafval; het aluminium laagje maakt het folie ongeschikt voor plasticrecycling. Vanaf april mag het toch bij PMD. De plastic kleeherhanger hoort nu bij het restafval; straks kan het eveneens in de PMD-bak. Theezakjes en koffiepads gelden ook als

restafval, in het filterpapier is kunststof verwerkt. Net als drinkglazen; hun samenstelling verstoort de glas-scheiding. De transparante folie om een verpakking van vleeswaren kan bij PMD, het schaalte van piepschuim hoort bij het restafval.

wettelijk verantwoordelijk.

Het akkoord maakt hoe dan ook een einde aan de onduidelijkheid over wat je als brave burger in welke afvalcontainer moet deponeren. Pure winst, zou je zeggen. Toch hebben de afvalbedrijven bedenkingen. Zo is er een „reëel risico“ dat burgers tuinstoelen, speelgoed en schrootjes die zijn gemaakt van hard plastic verzaen en

als kleinere stukjes in de PMD-container deponeren. „Dat is een onwenselijke situatie”, schrijft directeur Robbert Loos van de Vereniging Afvalbedrijven. En wat te denken van „zeer zorgwekkende stoffen” in kunststof producten, en voorwerpen met batterijen en stroomdraden? „Dit vergroot de kans op onveilige situaties”.

Hoe lang scheidt de burger zijn plastic afval nog? Je zou zeggen: laat de sorteeremachine dat maar doen. Wat betreft de kosten „maakt het niet veel uit”, zegt Maarten Bakker, onderzoeker resources en recycling aan de TU Delft. „Het nascheiden is duur doordat machines het materiaal moeten schoonmaken, wassen en sorteren. Het scheiden aan de bron is duur doordat je het apart moet ophalen. Plastic is bovendien heel licht.”

Ook verpakkingonderzoeker Ulphard Thoden van Velzen van Wageningen University & Research noemt het verschil tussen scheiden in de fabriek en scheiden door de burger „lood om oud ijzer” als het gaat om kosten. „In steden met hoogbouw, toeristen en studenten zal ‘nascheiding’ meestal beter werken en in plattelandsgemeenten meestal ‘bron-

scheiding'.²⁹

Wel vindt hij dat burgers die verondersteld worden zelf te scheiden, geholpen moeten worden. „Controleer of er goed wordt gescheiden. Zet een afvalcoach in.”

Daar tegenover staat dat de sorteermachines „steeds beter worden”, zegt directeur Cees de Mol van Otterloov van het Afvalfonds, een stichting die namens de verpakkende bedrijven de kosten voor inzetting en recycling van verpakkingsafval aan gemeenten vergoedt. „En hij persoonlijk vraagt, dat acht ik op over tien jaar er alom aan nascheiding wordt ge-

T Depla, voormalig PvdA-Kandidaat en oud-wethouder in Eindhoven, was adviseur bij de onderhandelingen over het akkoord tussen VNG en de verpakkende bedrijven. Hij zegt: "Er wordt van de keuze tussen een fusie en een nascheiding een soort Hoekse Kabeljauwse twist gemaakt. Maar beide aanpakken zijn niet uitgesloten. Het kan ook een combinatie zijn van beide, betere rendementen halen, en de kosten van elkaar overnemen."

zo als brave burger, heen en weer geslingerd tussen emoties en intellectueel verhalen tussen opvattingen en professionele belangen, de indruk krijgen dat het wellicht beter is helemaal te stoppen met het scheiden van plastic. Maar dan vergissen we ons! Met deze stap zouden we het kind met het badwater weggooien, zeggen de meeste van onze geraadpleegde deskundigen.

Als je het materiaal goed sorteert, is 80 procent herbruikbaar! Het onderzoeker Maarten Bak-

ker

„Het perfecte systeem bestaat nog niet. Daarvoor worden te veel compromissen gesloten, vooral om kosten te drukken. Maar de overgang naar een duurzame maatschappij is geen gratis picknick; je moet er iets voor over hebben.”

Ook onderzoeker Thoden van Veizen wil niet te pmtief worden; dat van het ingezamelde PMD slechts 15 tot 20 procent zinnig wordt hergebruikt is „onzin”. Van alle kunststofverpakkingen kon je 46 procent „waardevol” noemen, althans in 2017, het laatste jaar waarvoor dergelijke gegevens geanalyseerd zijn. Hij aarzelt de beweringen van anderen van commentaar te voorzien: „Ik ben gestopt met het corrigeren van anderen waar ik niet voor verantwoordelijk ben, want dan heb je geen leven in dit dossier.”

En trouwens, of Nederland nu wil of niet: voor alle lidstaten van de EU geldt een plicht tot recyclen. Vooral nog haalt Nederland de doelstellingen ruimschoots, maar binnenkort worden de doelstellingen verscherpt. Zodat we de aarde met een gerust hart kunnen overdragen aan 'nieuwe

Onderzoeker Thoden van Velzen:
„Mensen die zeggen dat plastic scheiden duur is en klagen over de kwaliteit hebben zeker een punt. Er is onvoldoende 'polymeer zuiver recycle' beschikbaar. Deze trui wordt betaald aan bedrijven die van plastic bierpompjes maken, is tijdelijk. Verpakkingen moeten recyclebaar worden en gelijktijdig moeten er nieuwe recyclingstechnieken komen. Het moeilijkste moet nog komen.”

AFVALPERIKELEN BOMMELERWAARD

Bij het theezakje begint het gedonder al

Per ongeluk de aardappelschillen met krant en al in de groene container gegooid? Dat kan in het rivierengebied tegenwoordig zomaar een vette boete opleveren. Het chagrijn over de strenge controles van afvalbedrijf Avri neemt toe. **Want lukt dat eigenlijk wel, helemaal volgens de regels afval scheiden?** Verslaggevers Brigit Groeneveld en Bertjan Kers probeerden het een week. Dat ging allesbehalve vlekkeloos.

Brigit Groeneveld
Bertjan Kers
Zaithommel

Deze kruiden zijn veranderd in een mini-milieustraat. Een doos voor het glas.

een emmer voor het groen- en bruinafval en de etensresten, en sinds kort een prullenbak waar maximaal zo'n liter restafval in kan. Oh ja, aan de verwarming hangt een zak voor het plastic, de drankpakken en het blik. En in de schuur staat een kratje voor het chemisch afval.

De bewegingswijze aan het aanrecht wordt endor en om beperkt: maar het is voor het goede doel. Want we willen graag meewerken aan meer hergebruik. Maar er is nog een reden: we willen zo weinig mogelijk richting de betaalde ondergrondse container, en we hebben geen zin in een dikke prent van Avri. Uit recente verhalen van steekproeven blijkt dat je, ook als gemiddelde afvalscheider, zomaar een boete te pakken hebt. Een paar tulpenstelen in het plastic folie laten zitten? Hoppla, dat is dan 104 euro. Een foutje is dan snel gemaakt.

Papier met vet moet...

Met alleen logisch nadenken kom je er in Rivierland niet meer. Papier in de papiercontainer en plastic in de speciale zak? Was het maar zo simpel. Er zijn allerlei uitzonderingen.

Soms zijn die logisch, maar vaak ook niet. En zie het allemaal maar eens te onthouden. De meeste mensen kennen die uitzonderingen niet, zo bleek vorige week uit een korte steekproef van het Brabantse Dagblad. Die oproep was uit dat iedereen de doos van de afvalpila bij het oudpapier gooit. En dat mag dus niet, omdat daar vet en etensresten van de pizza aanzitten. In de papiercontainer mag alleen schoon karton.

«We trappen onze 'afvalwiel' af met een wervelwiel aan de keukentafel, onder het genot van een kopje thee. En daar begint het gedonder al. Wat te doen met de theezakjes? We raadplegen de afvalwijzer op de website van afvalbedrijf Avri en typen 'theezakje' in. Oh help, er zijn verschillende soorten! Dit vraagt enige studie. Enkele merken komen op tafel. Die blijven verschillende materialen te gebruiken. Theezakjes van papier mogen in de groene klink, de driehoekige van nylon horen bij het restafval.

Avri-hotline

Hoelang gaat het duren totdat we dit onze gezinsleden aan hun verstand hebben gepresenteerd? Na dit eerste afvaldilemma is het ons duidelijk: zonder een hotline met de Avri gaan we het deze week in onze kruiden niet foutloos redden. Intussen maar, al dat afval. En zien we er volgens de afvalwijzer mee moeten. Die zwaard staat er curly op het menu. De ingrediënten liggen op het aanrecht: kip, sperziebonen, tomaat, kokosmelk, kruidenpatroon en rijst. Het zompige 'maandverband' dat onder in het

▲ Theezakjes van papier mogen in de groene klink, de driehoekige van nylon horen bij het restafval.

FOTO: GETTY IMAGES

vleeschacht zit, gaat bij het restafval. Maar het plastic bakje mag bij het plastic, toch? Toch maar even de Avri-checklist raadplegen. Hoe het zo'n ding? Vleeschacht? Kipbakje? Bij deze zoekvragen geeft Avri niet thuis. Dan maar het hele alfabet doorploegen. Daar is het vleeschachtje dan, bij de letter P. De P's, want een vleeschachtje blijft een per trane heren. Tja, in afvaljaren misschien, maar niet in deze Bommelerwaarde. Het mag gelukkig bij het plastic, maar let op, dat geldt weer niet voor alle vleeschachtjes. Bakjes van piepschuimachtig materiaal horen bij het restafval.

Het grote curry-dilemma

De kruidenpasta voor de curry zit in een plastic bakje, met een deksel van aluminiumfolie en een wikkel van karton. Folie bij restafval en karton bij papier. Maar dan nu het bakje dat blijft van composteerbaar bioplastic. Zijn. Waar moet dat? Nou ja, zeg, bioplastic mag niet in de zak voor het plastic afval! Heb je net je best gedaan in de supermarkt om een verpakking te kiezen die niet bijdraagt aan het afvalprobleem, krijg je dit.

Dan maar in de groene container, want het is tenslotte biologisch afbreekbaar. Mag ook al niet. Het brekt te langzaam af voor de composteerinstallatie. Wat rest, is het restafval. Daar sta je dan met je goeie

gedrag. In de pan begint het inmiddels wat te worden. Tijd voor de kokosmelk. Dat zit in een klein kartonnen pakje. In Avri-gebied mogen zuivel- en sappakken bij het plastic. Ruudend door de kleine opening van het pakje kokosmelk is tegen de binnenwand een zilverkleurige laagje te zien.

Twijfels

De twijfel slaat toe. Een chipszak met al-binnenkant mag tenslotte ook niet bij het plastic. Maar het kokosmelk-pakje mag dan weer wel. Lastig hoor. Zonder de online-verbinding

Wat rest, is het restafval. Daar sta je dan met je goeie gedrag
- Brigit Groeneveld, verslaggever

met Avri was het op deze eerste dag al een paar keer fout gegaan. Voordat je iets weggooit, moet je dus eigenlijk van elk product checken waar je het in kwijt kunt. Want iets mag dan wel glas heten, dat betekent nog niet dat het in de glasbak mag. Papier is ook zo iets. Neem nou keukendoek. Wat moet je daarmee als je een stuk hebt gebruikt bij het oud papier zou je denken. Maar ook dit ligt weer ingewikkeld. Gelukkig is er ook voor je

REACTIE VAN AVRI

700 bekeuringen in rivierengebied

ZAITHOMMEL In het rivierengebied groot de onvrede over de nieuwe afvalinzameling, over de strenge controle van Avri. En over de 700 bekeuringen die inmiddels uitgedeeld zijn. Er is een belangengroep opgericht en er loopt een petitie. Dat is

ook Avri-bestuurders Walter Brouwer en Joost Reus niet ongaan. Zij erkennen dat zij beter moeten communiceren, maar ze houden vast aan de handhaving. «Wie een boete krijgt, heeft die echt verdiend.» Brouwer en Reus bevestigen dat controles voor kluiteren binnen afvalstroom. Bij een vergissing waarschuwen we, maar als mensen moedwillig iets in de verkeerde bak doen, is een boete op zijn plek. Het is aan de controleurs om te bepalen of iets een vergissing of opzet is. «Daar worden zij getraind.»

▼ Verslaggever Brigit Groeneveld gooide het haar van haar hond Tuck altijd in de groene klink, maar dat blijkt dus niet te mogen, zo leerde ze deze week.

FOTO: GETTY IMAGES

Wat is de kwestie

Boos op afvaldienst

Bewoners van de Regio Rivierland, waaronder de Bommelerwaard, zijn boos op afvalbedrijf Avri. Sinds juli moeten ze hun afval scheiden en het restafval tegen betaling zelf wegbrengen naar ondergrondse containers. Containers voor gift, plastic en papier worden wel opgehaald. Avri stuurt

sinds kort steekproefsgewijs controles voor de vuilniswagens uit om te zien of de containers afval is gesort. Dat er niet in thuishoort. Er zijn in een paar maanden tijd ruim 700 boetes uitgedeeld, ook aan mensen die hun best doen om verschillende soorten afval uit elkaar te houden.

duizelen. Verstand op nul en klussen maar. Maar ook dan is het opletten geboden. Want dat is restafval en mag dus niet bij het oudpapier. Verrezen, chemisch afval toch? Alleen als de verf nog nat is, opgedroogd is verf restafval.

Drollen en dode cavia

Planke onbewerkte hout? Dat moet naar de milieustraat en mag niet in de groene container. En daar waar ammonia en spiritus restafval zijn, hoort terpentine toch echt bij het chemisch afval.

De zorg voor onze huishoudens blijft ook voor ingewikkelde afvalstromen te zorgen. Kattenbakvulling is restafval, tenzij het de gepente best. Korrels zijn want die mogen in de groene klink. Maar dan wel eerst even vissen hoor, want dat is restafval. Honden- of kattenurien uit de borstel of kam

mogen overigens ook niet in de groene container, de plakken heren bij het restafval.

En is de klink of de cavia hemelen? Niet in een container, maar afvoeren via de diensstraat, zegt Avri. Begrepen in de ruim mag ook, maar dan wel minimaal 75 centimeter diep. We denken maar eens terug aan de afgelopen maanden, en aan alles wat we goedbedoeld in de verkeerde klink goosd hebben. Zelfs na een week intensieve afvalbeheiding hebben we nog wel te leren.

Sinaasappelpotje

Dat een uitgekookte sinaasappelpotje blijft, over het sinaasappelpotje kanabonnetje niet bij het oud papier mag en dat vocht toilet-papier restafval is.

Er zullen ook wel wat afvalvraagstukken blijven. Over het sinaasappelpotje kanabonnetje niet bij het oud papier mag en dat vocht toilet-papier restafval is. Er zullen ook wel wat afvalvraagstukken blijven. Over het sinaasappelpotje kanabonnetje niet bij het oud papier mag en dat vocht toilet-papier restafval is.

bestemming van onze keukendoek al afweten. Organisaties genoeg die hebben nagedacht over wat waar in of bij moet. De afvalwijzer van Avri is al van pas gekomen. Maar er is meer informatie te vinden. De Afvalbeheidingwijzer van voorlichtingsorganisatie Milieu Centraal, bijvoorbeeld. Actief sinds 1998, 25 medewerkers en een wetenschappelijke raad van advies. Ook niet de minste dus.

Pastasaus?

En wat blijkt? De deskundigen spreken elkaar tegen. Want terug in de keukens lezen we verschillende instructies voor het stuk keukendoek waarmee reuzet de pan met pastasaus is schoongeveegd. 'Restafval', meldt de afvalwijzer van Avri. 'Afval' danken via de gh-container of op de eigen composthoop', zegt Afvalbeheidingwijzer.nl, de site van Milieu Centraal.

Hoe zit het nou? En wat als de controles van de Avri die volle velleje in de groene klink aantreffen? In aanloop naar de voorjaars-schoonmaak maar eens de kast in gedoken om wat ruimte vrij te maken. Blijken daar nog bonjes en bestek van plastic te liggen, van een barbecue in 1999, waarschijnlijk. Dat kan natuurlijk niet meer anno 2020. Is er nog plek in de klink voor het plastic? Ruim een week voordat die wordt weggevoerd is het ding - de grote variant - al bondevol.

Vershoudfolie

Tech maar even online checken. Avri heeft het alleen over 'wegwerpbestek', en dat blijkt geen plastic maar restafval te zijn. De afvalbeheidingwijzer biedt uitkomst: ook hier blijkt het wegwerpbord restafval, althoewel een campingbord van hard plastic, dan weer naar de milieustraat moet. «Alleen verpakkingen van plastic», lezen we in de toelichting. Eindelijk iets dat overzichtiglijk

klinkt. Maar hé, vershoudfolie dan? Dat is toch ook verpakkingsmateriaal? Feit, dat is dan toch weer restafval. Snap u het nog? Aluminiumfolie dan, dat is misschien iets beter voor het milieu. Restafval, zegt Avri. Nee, bij het plastic en de metalen verpakkingen meldt Milieu Centraal. Wat een chaos.

Mini-milieustraat

In het gootsteenkastje blijkt ook het nodige te staan wat we met goed fatsoen niet meer kunnen gebruiken, milieudealers die we proberen te zijn. Er staat een halve fles ammonia en ook nog een restje bleekwater. Als we die plastic campingborden toch naar de milieustraat moeten brengen, dan kan die troep ook mee. Klein chemisch afval natuurlijk. Kan niet missen. Toch!

Mis! Restafval zegt de Avri. Hup, in de ondergrondse container dus. Toch gaat het fout, want chloorbleekmiddel, slechts één letter verderop in de afvalwijzer, blijkt wel klein chemisch afval te zijn. Bleekwater is toch chloor, of zijn we nu helemaal in de war? Een mini-milieustraat heeft zich mogelijk voltrekken.

Scheidingsstress

Kloetende oksels krijgen we van al deze scheidingstress. En dan blijkt onze spuibus deodorant leeg te zijn. Dat ding zit alleen nog maar, dan zit er driften in. Zal wel restafval zijn. Klop, zegt Milieu Centraal. Daar denkt Avri dan wel weer anders over: naar de milieustraat ertoe.

Het begint ons inmiddels aardig te

«Een mini-milieustraat heeft zich mogelijk voltrekken. Bleekwater is toch chloor?»
- Bertjan Kers, verslaggever

▲ De doordrukstrip moet bij het restafval en mag dus niet bij het plastic.

FOTO: GETTY IMAGES

AFVAL SCHEIDEN

‘Kattenpoep hier wel in groene kliko’

In de Bommelerwaard controleert de Avri scherp op het scheiden van afval. Bij de Afvalstoffendienst 's-Hertogenbosch is er van enig fanatisme niets te bespeuren. „Er is bij ons geen aanleiding om nadrukkelijk te controleren.“

Annesiek Steenbekkers
Den Bosch

Va is een stapeltje waterstaafjes kun je op de site van Avri doorklikken naar de Afvalwijzer waar de verschillende afvalsoorten van a tot z gesorteerd zijn. Alleen al onder de letter K zijn er 43 voorwerpen en materialen te vinden.

Kaaskorst zonder plastic (gift, of voor degenen zonder groene kliko restafval), kakkerlakken (ongediertebestrijding), kattenpoep (restafval), knuffelbeesten (textielcontainer), koffieleprut (gift, of voor degenen zonder groene kliko restafval). Staat jou k er niet bij, dan kun je Avri mailen.

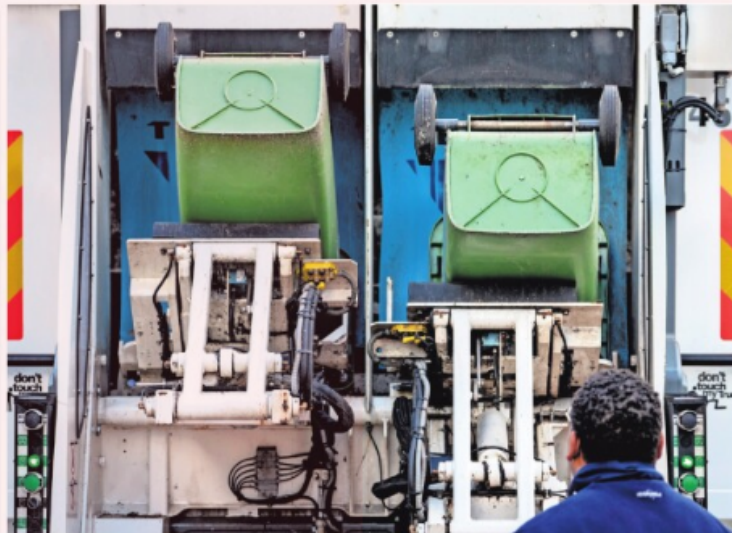
Het AfvalABC van de Afvalstoffendienst 's-Hertogenbosch - actief in de gemeenten Den Bosch, Vught, Haren, Oisterwijk en Heusden - is een stuk overzichtelijker. Via een klein zoekscherm zijn de meeste K's ook wel te vinden. Behalve de kattenpoep. Mest van huisdieren mag hier (nog) wel in de groene kliko.

„Wij communiceren momenteel niet dat kattendrolletjes niet in de gft-bak mogen“, reageert Michel de Jong, hoofd van de Afvalstoffendienst. Maar het is best een dilemma, geeft hij toe. En lastig uit te leggen. „Je wilt eigenlijk zoveel mogelijk grondstoffen (goed gescheiden afval, wel) hebben. De algemene beweging is dan ook dat men het organische afval wil proberen te verschuiven van het restafval naar de gft-bak. Het moet alleen niet het verwerkingsproces verstoren. Bij uitverpakken van huisdieren is er enige zorg over ziektekiemen en dergelijke.“

De ijver waarmee buurman Avri aan de overkant van de Maas - Bommelerwaard en de rest van de regio Rivierland - het scheiden van afval momenteel organiseert, controleert en corrigeert in de vorm van boetes, legt de Afvalstoffendienst 's-Hertogenbosch niet aan de dag.

Als er wat is, proberen we dat in informerende zin aan te pakken

— Michel de Jong

▲ De Afvalstoffendienst haalt groenbakken op in de wijk Zuid.

FOTOFILIPPOUS

„Er is bij ons geen aanleiding om nadrukkelijk te controleren. We zijn wel alert op bijplaatsingen bij ondergrondse containers omdat dat ratten kan aantrekken en onze chauffeurs houden een oogje in het zeil. Als er wat is, proberen we dat in informerende zin aan te pakken. Dat werkt bij ons voldoende.“

Kwaliteit van afval

Volgens De Jong zit 'in de crux in de kwaliteit van het afval als dat wordt aangeleverd bij de verwerkers. „Dat wordt steeds belangrijker. Bij de Afvalstoffendienst hebben we geen moeite met de acceptatie van onze grondstoffen door de verwerkers. Maar landelijk loopt de kwaliteit terug. De verwerkers zijn dan ook bezig wel betere wel-nietlijsten te maken waar al bij de productie van spullen rekening mee gehouden kan worden.“

„Avri is nu als eerste, en misschien wel vooruitlopend op die wel-nietlijsten, een aantal dingen aan het implementeren. Elke verandering die je met afval doet, leidt tot godoe, omdat mensen het nu eenmaal gewend zijn het op een bepaalde manier te doen.“

De Jong verwacht dat de wel-nietlijsten ervoor zorgen dat er steeds meer eenduidig gecommuniceerd gaat worden hoe het afval te scheiden. Als het gaat om kattenkussels bijvoorbeeld, maar ook om verhoudings. Nee, geen plastic, maar restafval.

„Ook zo'n ding. In 2010 is een systeem opgezet om plastic ver-

pakkings te recycleren. Dat systeem wordt betaald door de verpakkende industrie. Er is een verpakkingbelasting geïntroduceerd, die is ondergebracht in een bepaald fonds en vanuit dat fonds wordt geld ingezet om verpakkingen te recycleren. Vervolgens wordt dat vervaald in 'we gaan plastic op halen'. Maar dat is iets anders.“

Landbouwplastic, rubberboten of lekkende autobanden, dat zijn de boosdoeners. „Ook hier geldt: zo lang de gemiddelde kwaliteit van het kunststof op niveau is, doet die verwerker niet moeilijk over dat verhoudings. Maar die andere spullen verstoren het proces. We zagen het ook toen het blik bij het plastic afval mocht. PMD: plastic verpakkingen, metalen verpakkingen en drinkkanalen. Wat verdween er in de zakken: bannens, pannen en stukken ijzer.“

Inmiddels is het blik weer terug bij het restafval en wordt het er bij de verwerking met magneten uitgevist. De Jong: „De afvalketen is complex. Er zit zo'n wereld achter het scheiden van afval dat je niet heel eenvoudig kunt uitleggen: zo zit het in elkaar. Dat blijft lastig.“

De verwerkers zijn bezig betere wel-nietlijsten te maken

— Michel de Jong

▲ Bij de Avri in Geldermalsen wordt het apart ingezamelde plastic afval verwerkt. FOTOFILIPPOUS

Wat heeft het voor zin?

Vier stellingen over het inzamelen van gescheiden afval. Milieu Centraal reageert.

Na de inzameling gaat gescheiden afval toch weer op een hoop.

Dat is een tabel. Het is goedkoper om gescheiden afval te verwerken, dan één hoop gemengd afval. Soms wordt een partij ingezameld afval afgekeurd, maar dat is dan omdat er te veel afval bij zit dat er niet in hoort. Vandaar dat zorgvuldig afval scheiden zo goedsmoed wordt.

Afval scheiden kost meer dan dat het oplevert.

Ook niet waar. Gescheiden afval levert geld op. Daarmee gaan de kosten voor het inzamelen en vervolgens verwerken tot een nieuw product naar beneden.

Afval kan net zo goed achteraf

worden gescheiden.

Deels een fabel, deels niet. Blikjes en ijskransen heel goed met magneten uit het restafval worden gehaald, maar dat kan niet bij alle soorten afval. Papier, gft, textiel en glas kan alleen gerecycled worden als het gescheiden is ingezameld. Gft-afval plaat vast aan ander afval waardoor het slecht te scheiden is. Bovendien kan er dan veel 'vervalsing' tussen zitten zoals stukjes plastic. Alleen voor plastic verpakkingen en drinkpakken maakt het niet zoveel uit of die gescheiden worden ingezameld.

Thuis afval scheiden is een druppel op een gloeiende plaat.

Dat is niet waar. Nederlandse huishoudens produceren op jaarbasis gezamenlijk circa 8200 miljoen kilo afval. Het niet-gerecyclede afval van de bouwindustrie en landbouw is bij elkaar minder dan het niet-gerecyclede afval in huis.

Europa kampt met gigantisch papieroverschot van jaarlijks zo'n acht miljoen ton

Fotograaf Theo Audenaert volgde voor een beeldreportage de vrijwilligers in Ravenstein die

voor de plaatselijke KBO-afdeling maandelijks zo'n 6000 kilo oudpapier ophalen.

Geen droog brood voor oudpapier

Het ophalen van oudpapier, eens een lucratieve bezigheid, is nu een kostenpost. Bedrijven, gemeenten en verenigingen zien de prijs compleet door de bodem zakken. Er moet zelfs geld bij om van het oudpapier af te komen. „Maar we kunnen de opbrengst van het ophalen echt niet missen.“

WOUTER TER HAAR

Met een zachte plof verdwijnt er weer een volle doos met oude kranten in de bak van de kraakperswagens. De twee gildeleden van het Sint-Willebrordusgilde uit Heerswijk gooien vanaf twee kanten van de straat dozen, pakken en zakken met oudpapier in de oranjeleukende vrachtwagen. Elke maand trekken de gildebroeders door de straten van Heerswijk, een dorp in de gemeente Bernheze. Naast het traditionele trommelen, vendelen, kruisboogschieten en boezemkransen is het ophalen van het oudpapier een van de activiteiten van het gilde. En dan wel een die geld in het laatje brengt. „Dat levert ons jaarlijks zo'n 8000 euro op. Voor het gilde van levensbelang, want we hebben naast de contributie geen andere inkomsten“, zegt Jan Schakenraad, hoofdman van het gilde.

Hoe lang het Sint-Willebrordusgilde nog elke maand zo'n 750 tot 800 euro via de gemeente Bernheze op de bankrekening ziet verschijnen, is de laatste tijd erg onzeker geworden. Niet zoals voor honderden andere clubs, scholen, kerken, verenigingen in alle uithoeken van het land. Want de prijs voor oudpapier is volkomen door de bodem gezakt. Ophalen van oudpapier, zoals de Heerswijkse gildebroeders dat een aantal keren per maand doen, is onderdeel van internationale handel. Dat weet Richard Getkate, commercieel directeur van het bedrijf CVR Ecological als geen ander. Dit in Tilburg gevestigde bedrijf is, met 180 medewerkers en diverse vestigingen, een van de

grootste spelers in de oudpapierbranche in de Benelux. Het bedrijf handelt jaarlijks zo'n 500.000 ton oudpapier. Getkate: „Die prijs is compleet ingezakt. Het is nu zelfs zo dat we de kosten van het ophalen door moeten belasten aan onze leveranciers.“

Belangrijke grondstof

Met de Marktberichten Oudpapier (MOP) – bestemd voor iedereen die zich zakelijk begeeft op de internationale oudpapiermarkt – in de hand legt Getkate uit dat Europa kampt met een gigantisch papieroverschot van jaarlijks zo'n acht miljoen ton. Volgens de MOP-berichten is er sprake van een „wankele“ marktsituatie en moeten „alle partijen in de keten“ zich dat realiseren. Oudpapier is een belangrijke grondstof voor het maken van nieuw papier en karton. In Nederland kan een groot deel van dat oudpapier – zo'n 85 procent – worden gerecycled. Maar er wordt al vele, vele jaren achtereen meer ingevoerd dan Europa kan verwerken.

Getkate: „Het overschot aan oudpapier ging jarenlang naar China en andere landen in het Verre Oosten.“ China heeft echter vanaf 2017 de grenzen stap voor stap gesloten voor papier uit Europa en de Verenigde Staten. Het land vindt oudpapier te vervuild om het als grondstof te gebruiken. En bovendien heeft China, na dertig jaar van een bijna ontilbare honger, inmiddels genoeg eigen oudpapier en karton om te verwerken in de eigen centrales. Vanwege het overaanbod op de wereldmarkt is de huidige prijs compleet onderuit geklapt. Jarenlang gold de inzameling van oudpapier als een uiterst lucratieve bezigheid. Daardoor krioelde een paar jaar geleden nog 150 euro op.

Liefdewerk oudpapier onder de toren van Ravenstein. FOTO THEO AUDENAERT

„Voor het gilde is het van levensbelang. Naast de contributie hebben we geen andere inkomsten“

Jan Schakenraad, hoofdman Sint-Willebrordus

„Nu hou je er amper vier tientjes aan over. En daar moeten nog de kosten van het ophalen en verwerken van af. Tegenwoordig kost oudpapier geld. Want inmiddels zijn de internationale marktprijzen voor papier en karton niet meer voldoende om de kosten van inzameling en recycling te dekken“, aldus Getkate van CVR Ecological.

De commercieel-directeur van het Tilburgse familiebedrijf is als ervaringsdeskundige nogal laconiek over de internationale marktprijzen. Hij begeeft zich immers al vele jaren in de branche en heeft het nodige meegemaakt. De lage prijzen voor oudpapier – dat hij liever als „grondstof“ beschouwt – zien hij als de nieuwe werkelijkheid. „De enorme overcapaciteit kun je zien als een probleem, maar voor ons is het gewoon een gegeven. Wij passen onze inkoop aan ten opzichte van de verkoop. We houden onze marge in stand, maar dat betekent wel dat we onze leveranciers minder kunnen betalen of geld moeten vragen.“

De rekening

En tot die leveranciers van de Tilburgse onderneming behoren gemeenten, bedrijven zoals drukkerijen of de verpakkingindustrie en ook – zij het in mindere mate – verenigingen. „Die krijgen dus uiteindelijk de rekening gepresenteerd“, aldus Richard Getkate. Nogal wat gemeenten zitten ondertussen zwaar met het oudpapier in de maag. In veel plaatsen halen verenigingen, scholen, stichtingen en organisaties het papier op in ruil voor een inzamelvergoeding. Zoals het gilde van Heerswijk dat doet in de gemeente Bernheze. In Oss zijn er liefst zeventendertig verenigingen.

De gemeente Oss bezint zich op de toekomst

Maandelijkse stapelen de bergen aan oudpapier zich op in de straten van Ravenstein. FOTO THEO ALKENBERG

gen actief met het ophalen van oudpapier, zoals de vrijwilligers van de amateurclub SV Top Oss. De maandelijkse inzameling is een belangrijke inkomstenbron voor de club. Per jaar wordt een kleine 100.000 kilo papier opgehaald, goed voor 1000 euro op jaarbasis.

Bestuurslid Tjeerd Korver regelt het ophalen, door vooral senioren-teams. „Iedere tweede donderdag van de maand zijn er vier spelers uit een team in touw. Zij kieperen het papier van de straat zo in de vrachtwagen van Van Munster Recyclers uit Heesch. De opbrengst, door de gemeente Oss uitbetaald, gebruikt SV Top Oss onder meer voor activiteiten en materialen. Korver: „We kunnen dat geld dus eigenlijk niet missen.”

Nul euro

In 2019 werd in Oss, volgens een schatting van de gemeente, in totaal vijf miljoen kilo oudpapier opgehaald, ongerekend 53 kilo per inwoner per jaar. Het opgehaalde papier wordt via Van Munster naar de papier- en kartonfabrieken in Nederland en België gebracht of via bedrijven als CVB Ecologicals op de internationale papiermarkt verhandeld. En dat levert Oss tegenwoordig dus uiteindelijk nul euro op.

De gemeente bezint zich op de toekomst van de inzameling en het ophalen van papier. Korver van SV Top Oss: „Wij hebben nog geen signaal gehad dat het anders geregeld gaat worden.”

Er zijn ook gemeenten die zelf het oudpapier (laten) ophalen. Den Bosch plaatst containers in de wijken en haalt één keer in de vier weken het oudpapier op. Ingezameld papier uit Den Bosch gaat, vanaf de overslaglocatie, rechtstreeks naar een papierfabriek in België. In Den Bosch wordt jaarlijks vijf tot zes miljoen kilo opgehaald. En ook hier kampt de gemeente met de dalende marktprijzen. Woordvoerder Carlo van der Bong: „De prijzen fluctueren de laatste tijd sterk. In

Den Bosch weten we die tot nog toe op te vangen binnen de bestaande begrotingen.” Maar of dat in de toekomst ook nog kan, is nogal ongewis.

In Tilburg zorgt het Brabants Afval Team (BAT) voor het inzamelen van jaarlijks ongeveer 10.000 ton oudpapier in (verzamel)containers. BAT is samen met twaalf andere gemeentelijke inzamelbedrijven lid van de coöperatieve vereniging Midwaste, dat zorgt voor de verdere verwerking, opslag en uiteindelijke verkoop van het papier en karton. Volgens een woordvoerder van de gemeente Tilburg is dat nu nog een redelijk financieel aantrekkelijke constructie. Ze zegt: „Midwaste heeft afspraken gemaakt over een garantieprijs en heeft overeenkomsten met Europese verwerkers. Dat betekent dat we nu nog een kleine opbrengstprijzen hebben, maar wat de toekomst gaat brengen, is nogal onzeker.”

Ook voor de handelaren in oudpapier zijn de tijden onzeker. Harold van Munster van Van Munster Recyclers in Heesch zegt dat er eigenlijk „geen droog brood” meer is te verdienen met oudpapier. Tien tot twaalf vrachtwagens van het bedrijf rijden dagelijks hun rondjes in Breda, Oss, Uden, Mierlo, Stead, Sint-Michielsgeestel, Landert en in verschillende gemeenten in Noord-Limburg. Van Munster doet dat samen met ongeveer dertig verenigingen, die daarvoor onder contract staan bij hun eigen gemeente. Elke week verzamelt het Heesche bedrijf – ook actief met de inzameling van oud ijzer en plastic – 1500 ton.

Geld meebrengen

De malaise in de branche is het gesprek van de dag bij het bedrijf. Broer en mede-eigenaar Jan van Munster: „Begin 2018 draaide het qua opbrengst nog om een dubbelte per kilo. Nu moeten men-

Jan (rechts) en Harold van Munster tussen het oudpapier in de bedrijfshal van het Heesche bedrijf. „De romantiek in de branche is helemaal verdwenen.” FOTO JEROEN APPELS/VAN DER BEEK

‘Het fundament is weggeslagen. Ik vraag me af hoe dat nu verder moet’

Harold van Munster, papierverwerker

sen die van hun papier af willen, geld meebrengen.”

De broers Van Munster – het bedrijf is sinds 1937 al enkele generaties actief in de branche – stellen dat de markt gebaat is bij stabiele prijzen. Harold: „De gemeenten zijn belast met de zorg voor het ophalen van oudpapier. En die kosten van het inzamelen en verwerken werden altijd gedekt door de opbrengst. Dat fundament is er nu helemaal onder weggeslagen. Ik vraag me af hoe dat nu verder moet.”

Harold verhaalt over de goeden tijden. „Vroeger kwamen er op zaterdagdag 20 of 25 zestienvolgende auto's bij ons het terrein oprijden. Ze kregen voor 200 kilo toen ongeveer vier tientjes (in gulden, wth). Maar die romantiek is compleet verdwenen. De wereld ziet er intussen heel anders uit. Het is nog minder dan centen-

werk geworden.”

Verenigingen, organisaties en instellingen maken zich flink ongerust nu het verdienmodel voor het ophalen van oudpapier op de tocht staat. De jaarlijkse opbrengst voor de verenigingen kan oplegen tot enkele duizenden euro's. Zo betalen bijvoorbeeld scholen er de uitstapjes van.

De pineut

Maar ook het Sint-Willebroedusgilde in Heerswijk kan het geld niet missen. Hoofdman Jan Schakelaar: „We zouden dan echt de pineut zijn. Niem onze handen. Die kosten al gauw 1250 euro en die kunnen we echt niet betalen van alleen maar de contributie. Nee, we hebben dat geld voor het oudpapier echt keihard nodig. Bovendien is het ophalen ook nog eens leuk en verbreedend werk.”

Cure besluit REnescience-project te beëindigen

14 februari 2020

Op 12 februari jl. heeft het Algemeen Bestuur van Cure Afvalbeheer besloten om zowel het REnescience-project alsmede de aanbesteding van de productie-installatie Groengas te beëindigen. Het Algemeen Bestuur heeft geconcludeerd dat beide projecten niet haalbaar zijn binnen de gestelde voorwaarden.

REnescience is een nascheidingstechniek die gebruik maakt van enzymen om het organische afval af te breken en er gas uit te kunnen winnen. De overige componenten (plastics, metalen) worden hierdoor schoongewassen, waardoor er meer van deze materialen gerecycled kunnen worden dan bij de huidige technieken. Eerder hebben de gemeenteraden hun mening over deze techniek kunnen geven. De gemeenteraden van zowel Eindhoven, Geldrop-Mierlo als Valkenswaard vonden Renescience een zeer interessante techniek die de ambitieuze doelstellingen zou kunnen helpen realiseren. Daarom hebben ze in het verleden gevraagd om een uitgewerkte businesscase van het project.

Businesscase kan niet voltooid worden

Deze businesscase moest voldoen aan een aantal voorwaarden. Het Algemeen Bestuur heeft nu geconcludeerd dat deze businesscase niet haalbaar is binnen een aantal van de gestelde voorwaarden. Het belangrijkste daarbij is dat de REnescientetechniek zich tot op heden niet aantoonbaar heeft bewezen. Daarbij is het ook niet mogelijk gebleken om te komen tot een concrete prijs voor de verwerking van het afval. Daardoor kon dit tarief ook niet voorgelegd worden aan andere gemeenten en/of bedrijven, om hiermee het benodigde minimum van 120.000 ton huishoudelijk afval zeker te stellen.

Productie-installatie groengas, geen reële opties

Onlangs is door Cure een aanbestedingsprocedure opgestart om een productie-installatie voor groengas te bewerkstelligen. Hierbij waren de voorwaarden dat het een bewezen technologie is en de mogelijkheid voor Cure om op termijn deze installatie in eigendom te nemen essentieel. De partij waarmee Cure in gesprek was heeft recentelijk een identiteitswijziging ondergaan waardoor het eerste punt (bewezen technologie) niet meer kon worden gegarandeerd. Verder was de prijs om de installatie op termijn te kunnen overnemen dermate hoog dat dit geen reële optie meer was.

Hierom heeft het algemeen bestuur van Cure besloten project niet verder door te zetten.

Hoe nu verder?

Cure Afvalbeheer is een gemeenschappelijke regeling van de gemeenten Eindhoven, Geldrop-Mierlo en Valkenswaard. De ambities van de gemeenten en Cure wijzigen niet, alleen zullen die nu op een andere manier bereikt moeten worden. De gemeenten zijn nauw betrokken bij het project dat moet passen binnen het gemeentelijk beleid en de doelstellingen die aan Cure zijn meegegeven: 100% recycling, service aan de burger omhoog, economisch meest efficiënt, werkgelegenheid creëren in de regio en de Circulaire Regionale Economie stimuleren. Het Db heeft daarom een Taskforce ingesteld, bestaande uit leden van of namens de gemeenten, die het Db moet adviseren over het vervolg om te komen tot 0% restafval.

Gemeenten en kabinet ruziën over afvalscheiding

Gemeenten vrezen veel papierwerk als ze btw moeten rekenen op het afval dat ze inzamelen.

Door onze redacteur
Arjen Schreuder

AMSTERDAM. De Nederlandse gemeenten hebben een conflict met het kabinet over de vergoeding voor het inzamelen van gescheiden afval. Het kabinet wil dat de gemeenten over deze vergoeding btw in rekening brengen bij de bedrijven die verpakte producten op de markt brengen. Dit zou met terugwerkende kracht over de afgelopen vijf jaar moeten gebeuren. Gemeenten vrezen een grote administratieve rompslomp.

Bedrijven zijn wettelijk verplicht verpakkingsafval dat ze in omloop brengen gescheiden in te zamelen en zo veel mogelijk opnieuw te gebruiken. Gemeenten zamelen dat afval in en krijgen daarvoor een vergoeding; na het sturen van een rekening aan het Afvalfonds, een stichting die namens de verpakkende bedrijven de kosten voor inzameling, sortering en recycling aan gemeenten vergoedt.

Daar hoort btw bij, oordeelde in november vorig jaar toenmalig staatsse-

cretaris Menno Snel (Financiën, D66). „Nu de gemeente tegen vergoeding een op een derde rustende taak (het scheiden, monitoren en rapporteren van het reguliere afval) uitvoert, verricht zij een dienst in de zin van de btw”, aldus een brief aan de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). Het standpunt heeft de gemeenten „verrast”, schreef directeur Jantine Kriens van de VNG een maand later terug. „De maatregel heeft aanzienlijke gevolgen voor gemeenten en andere betrokken partijen.”

De VNG adviseert de gemeenten de btw niet nu al door te berekenen

---

Gemeenten zijn van plan de btw-heffing door te berekenen aan het Afvalfonds. Dat zal een enorme administratieve last betekenen, aangezien de facturen over de afgelopen vijf jaar opnieuw moeten worden berekend. De VNG adviseert gemeenten deze week de btw niet nu al door te berekenen, in afwachting van „nader overleg” met Financiën.

Voor de verpakkende bedrijven lij-

ken de financiële gevolgen beperkt; het Afvalfonds kan de betaalde btw terugkrijgen van de Belastingdienst.

De gemeenten hebben onlangs een nieuw akkoord gesloten over onder meer de vergoedingen. Gemeenten kregen tot voor kort een vergoeding van het Afvalfonds voor het inzamelen, verwerken en exploiteren van gescheiden afval. Dat was vorig jaar 656 euro per ton gerecycled materiaal. Vanaf dit jaar kiezen de meeste gemeenten ervoor hun rol te beperken tot de inzameling van plastic, metaal en drankkartons (PMD). Ze krijgen daarvoor een vergoeding van 261 euro per ton. Het verwerken en het exploiteren wordt dan overgelaten aan verpakkende bedrijven.

Of 261 euro per ton PMD voldoende is en of de afvalstoffenheffing voor de burger er niet hoger door uitvalt, is de vraag. Die heffing steeg vorig jaar gemiddeld met bijna 6 procent in Nederland. Het bedrag is gebaseerd op vergoedingen in eerdere jaren. „We hebben nog geen klachten gekregen”, zegt VNG-onderhandelaar Lot van Hooijdonk, wethouder van Utrecht. VVD-raadslid Hugo Bellaart uit de Gooise Meren, die zich in de kwestie heeft vastgebeten, denkt dat het bedrag „niet toereikend” is.

[+] Afval scheiden pagina 10-11

Labelactie Oss

